

HEILIG VUUR

In de Leidse regio is de belangstelling voor kunstbeoefening groot. Heilig Vuur volgt regiogenoten die zingen, dansen, acteren, schilderen of op andere wijze cultureel actief zijn. Vandaag: Schrijver Dorothée Albers uit Leiden.

'Schrijven gaat via interessante omwegen'

Dorothée Albers signeert bij boekhandel Van Stockum in Leiden.

foto suzanna van oers

„Ik was overweldigd! Het was mijn eerste boekpresentatie. Zoveel mensen! Zoveel bloemen en cadeaus! Ik kwam ogen, oren en aandacht tekort.”

Onlangs hield Dorothée Albers haar debuutroman 'Zeemansgraf voor een kort verhaal' ten doop bij boekhandel Van Stockum in Leiden. Het boek heeft een lange wordingsgeschiedenis.

„Ik zat op de Schrijversvakschool en moest een scenario schrijven. Ik kreeg het beeld voor ogen van een wat oudere, gedistingeerde dame in een groot huis. In de kamer stond

een vleugel met de klep dicht. Er heerste een beklemmende stilte. Waar dat beeld vandaan kwam weet ik niet, maar het bleef me bezighouden.”

Ze begon aan het verhaal te werken door vragen te stellen over het personage, dat ze Jet noemde: wie is zij, wat is er met haar gebeurd, waarom is de klep van de vleugel dicht? Uiteindelijk maakte Dorothée geen scenario. Ze twijfelde of een scenario de meest geschikte vorm was voor het verhaal en vatte het plan op om een verhalenbundel te maken.

„Ik wilde een bundel maken, waarin personages van het ene verhaal in het andere opdoken, als het ware het estafettestokje doorgaven. Dat idee ontstond doordat de oudere dame weer opdook in een kort verhaal dat ik schreef. Maar het project was te ambitieus. Ik zou tien of elf hoofdpersonages moeten bedenken. Toen besloot ik een roman te schrijven. De meest dierbare personages die ik al had nam ik mee. Maar veel van wat ik over hen had geschreven gooide ik weg.”

'Zeemansgraf voor een kort verhaal' begint met de jonge jaren van Jet. De vleugel krijgt betekenis nu we lezen dat ze piano had gestudeerd aan het conservatorium. Daar werd ze verliefd op Zev, derdejaars student cello. Ze werd zwanger. Omdat Jet streng katholiek was en haar beminde joods, zat een huwelijk er niet in. Haar ouders stuurden haar naar een klooster. Toen ze daar uitkwam, bleek Zev naar Amerika te zijn verhuisd. De spullen die Jet aan hem herinnerden gooide ze in de vijver van het klooster. Zo gaf ze de affaire een graf.

„Ik heb wel vier of vijf versies geschreven. Voor mij zijn de karakters en wat hen bezighoudt belangrijker dan het verloop van het verhaal. Het was moeilijk een aantal verhaallijnen los te laten. In het concept van de verhalenbundel hadden al mijn personages een eigen verhaal. In de roman kon ik die niet allemaal handhaven. Veel van die personages hebben in de roman een bijrol gekregen.”

Schrijven is voor Dorothée niet uitsluitend een solistische bezigheid. „Na de Schrijversvakschool deed ik de Docenten Opleiding Creatief Schrijven aan de Hogeschool van Amsterdam. Daar heb ik geleerd hoe je materiaal verzamelt en divergerend' denkt. Dat wil zeggen: je moet eerst in de breedte werken en je dan toespitsen op wat je wilt. Schrijven gaat via omwegen die vaak interessant zijn. Wat ik geleerd heb geef ik door in lessen aan groepen en individuele schrijvers.”

Maarten Baanders

'Zeemansgraf voor een kort verhaal', te koop bij de boekhandel